

РЕШЕНИЕ

№ 18174

гр. София, 28.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в публично заседание на 27.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разглежда дело номер **11196** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 10, ал. 6 от Закона за семейните помощи за деца /ЗСПД/. Образувано е по жалба на А. Б., ЕГН: [ЕГН], гражданин на У., с адрес в [населено място], чрез адв. С. Е. срещу Заповед № ЗСПД/Д –С–КС/11581 от 22.10.2024 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) – К. село, с която на Б. е отказано отпускане на „еднократна помощ за ученици, записани в осми клас“ по чл. 10б, ал. 1 от ЗСПД за детето Т. Б..

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт и се иска неговата отмяна от съда. Претендират се сторените в производството разноси, представя договор за правна защита и съдействие. В съдебно заседание, жалбоподателя редовно призован, не се явява, представлява се от адв. С. Е., която поддържа жалбата, претендира разноси, представя списък с разноските /по чл.80 от ГПК/

Ответникът по жалбата - директора на дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, чрез процесуалния си представител е на становище, че жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена. Претендира разноси, прави възражение за прекомерност.

По допустимостта:

Жалбата е подадена в рамките на предвидения за това преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, и от лице имащо правен интерес от оспорването, което налага извод за нейната процесуална

ДОПУСТИМОСТ.

За фактите:

В Дирекция директора на дирекция „Социално подпомагане“ – К. село е образувано административно производство, повод за което е подадено от жалбоподателката Заявление-декларация с вх. ЗСПД/Д –С–КС/11581 от 08.10.2024 г., с което същата е претендирала отпускане на „еднократна помощ за ученици, записани в осми клас“ по чл. 10б, ал. 1 от ЗСПД, за детето Т. Б..

Въз основа на така подаденото заявление-декларация, е издадена оспорената в настоящото производството Заповед № ЗСПД/Д –С–КС/11581 от 22.10.2024 г. от на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, с която на основание чл. 10, ал. 4 от ЗСПД и чл. 4, ал. 1 от Правилника за прилагане на ЗСПД, във връзка с чл. 10б, ал. 5 и, ал. 6 от ЗСПД, на Б. е отказана исканата помощ. Мотивите за постановяване на оспорената заповед се свеждат до следното: „На основание чл. 3, т. 5 от ЗСПД – членовете на семейството са граждани на У.. Няма сключена спогодба между Република България и У. за изплащане на семейни помощи за деца. Ратифицираната спогодба с У. не включва семейни помощи за деца“

За правото:

Оспореният административен акт е постановен от материално компетентен орган, в изискуемата от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила, но в противоречия на материалния закон. Съображенията за този извод са следните:

Между страните не се формира спор от фактическа страна. Спорът е правен и се свежда до въпроса дали са основания за отпускане на „еднократна помощ за ученици, записани в осми клас“ по чл. 10б, ал. 1 от ЗСПД за детето Т. Б..

За разрешаване на настоящия административноправен спор е необходимо да се съобрази следното:

Според чл. 47, ал. 1 от Конституцията на Република България (КРБ), отглеждането на децата до пълнолетието им се подпомага от държавата. Освен това Конституцията е прогласила и правото на гражданите на социално подпомагане (чл. 51, ал. 1). Съответно, съгласно чл. 26, ал. 2 КРБ чужденците, които пребивават в Република България имат всички права по тази Конституция с изключение на правата, за които Конституцията и законите изискват българско гражданство.

Кръгът от лица с право на семейни помощи за деца е очертан с нормата на чл. 3 от ЗСПД. По отношение на семействата на чужди граждани е въведено с т. 5 на същата норма изискване да пребивават постоянно и да отглеждат децата си в страната, както и получаването на такива помощи да е предвидено в друг закон или в международен договор, по който Република България е страна. Така предвиденото ограничение обаче не съответства на минималните стандарти за предоставяне на временна закрила в случай на масово навлизане на разселени лица от трети страни, които не са в състояние да се върнат в страната по произход, посочени в Директива 2001/55/ЕО на Съвета от 20 юли 2001 година. Според нормата на чл. 13, т. 2 на същата, държавите членки създават разпоредби за предоставяне на помощи от "Социални грижи" на лицата, ползващи се с временна закрила. Предвидените с директивата минимални стандарти са въведени

с § 1а от ПЗР на ЗУБ, а с разпоредбата на чл. 39, ал. 1, т. 4 от същия закон изрично е предвидено правото на социално подпомагане на чужденците с предоставена временна закрила. Доколкото семейните помощи за деца са елемент на социалното подпомагане (в този смисъл Решение № 3 от 27.06.2013 г. на КС по к. д. № 7/2013 г.), следва да се приеме, че по отношение на лицата - чужди граждани с предоставена закрила по реда на ЗУБ не следва да се прилага ограничението на чл. 3, т. 5 от ЗСПД.

С нормата на чл. 10б, ал. 1 от ЗСПД е предвидено на семействата, чиито деца са записани в осми клас на училище, се отпуска еднократна помощ за покриване част от разходите в началото на учебната година, когато децата живеят постоянно в страната и не са настанени за отглеждане извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето.

Между страните не е спорно, че А. Б. е майка на детето Т. Б., както и че последното е записано в осми клас за учебната 2024/2025 година. Видно от съдържанието на заявлението-декларация, детето не е настанено за отглеждане извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето. При тези данни следва да се приеме, че са налице установените в чл. 10б, ал. 1 от ЗСПД материалноправни предпоставки за отпускане на поисканата еднократна помощ.

Тези съображения обосновават крайния извод на съда за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Той ще следва да бъде отменен. Доколкото естеството на акта не позволява решаване на въпроса по същество от съда, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, делото следва да бъде изпратено като преписка на административния орган за ново произнасяне по заявление-декларация на З. П. с вх. № ЗСПД/Д-РВ/ 25347/20.09.2024 г., за отпускане на еднократна помощ за ученици, записани в осми клас по чл. 10б, ал. 1 от ЗСПД, при съблюдаване на дадените с настоящо решение указания по тълкуването и прилагането на закон.

Това налага извод за основателност на жалбата.

За разноските:

С оглед изхода на спора, на основании чл. 143, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата и чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ответникът следва да бъде осъден да заплати на пълномощника на жалбоподателя адвокатско възнаграждение за процесуалното представителство по настоящото дело в размер на 500 лв. и платената държавна такса в размер на 10 лева или общо 510 лева. Неоснователни са възраженията за прекомерност, от страна на ответника, поради което и съда не ги приема.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 60-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на А. Б., ЕГН: [ЕГН], гражданин на У., с адрес в [населено място], чрез адв. С.

Е. Заповед № ЗСПД/Д –С–КС/11581 от 22.10.2024 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, с която на Б. е отказано отпускане на „еднократна помощ за ученици, записани в осми клас“ по чл. 10б, ал. 1 от ЗСПД за детето Т. Б..

ВРЪЩА преписката на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село за ново произнасяне в съответствие с дадените указания за тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Агенцията за социално подпомагане, [населено място], да заплати в полза на А. Б., ЕГН: [ЕГН], гражданин на У., с адрес в [населено място], район К. С., [улица], ет.4, ап.16 сумата от 510 лв. /петстотин и десет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протест.

Съдия: